



# OBĚŽNÍK

## Ceské katolické missie

Ročník VII

Paříž

Číslo 3

květen-červen 1976

Začíná měsíc květen, který naši předkové nazývali měsícem *mariánským*.

Také mnohý z nás jej v mládí spojoval se jménem *Mariiným*, především v důsledku osobní účasti na májových pobožnostech, na které mám i já mnoho vzpomínek. Ty nejstarší, z období okolo konce druhé světové války, se pojí k miniaturní kapličce v osadě, kde jsem se narodil. Byla to a dodnes je jediná církevní stavba uprostřed malého seskupení selských domů, u dnes už nepoužívané "Staré cesty". Vesničané se tam vlastně scházeli jen k těm 'MÁJOVÝM', přičemž ovšem museli zůstat venku na trávníku, obklopeni probouzející se přírodou. Do kapličky samotné se právě tak vešel místní předříkávač, jeden z těch, jací dnes už snad ani neexistují. Účast bývala opravdu velká, třebaže jarní podvečery bývaly někdy ještě citelně chladné.

Cím to je, že dnes věřící, i ti nejuvěrnější, pomalu ale jistě zvyky tohoto druhu opouštějí?

Nejde o vážnou ztrátu, jestliže dnešní děti už skoro ani nevědí, co to májová pobožnost je?

Než spustíme vodopád lamentací, neuškodí nám, jestliže se trochu zamyslíme nad mariánskou úctou v církvi a jejím místem v církvi od prvních dob.

NE! NE!! NE!!!

smrt = -život?

smrt = život - život?

smrt = x/život

smrt = život . nic

smrt = neživot?

smrt = nic?

smrt = selhání dětského srdce +

+ nářek rodičů ztrativších radost

z každodenního pokálence?

smrt = zklamání stařeckého srdce +

+ radost dětí ztrativších starost

s každodenním pokálencem?



## Mariánská úcta v křesťanské tradici

Zatímco apokryfní, tj. církví odmítnuté spisy z prvních dob křesťanských, věnují osobě matky Ježíše Krista mnoho pozornosti, jsou spisy Nového Zákona v tomto ohledu dosti skoupé na slovo. Nejstarší z nich to jest Pavlovy epištoly a evangelium podle Marka, mluví o matce Ježíšově celkem třikrát, přičemž ani jednou neudávají její jméno. Matouš a hlavně Lukáš jsou už sdílnější a nejvíce skutečně historických údajů nám o Marii zaznamenal Jan, který psal jako poslední.

V další m pak zájem o její osobnost poznenáhlu rostl a na sněmu v Efezu ve 4. století pak došlo k výslovnému potvrzení úcty k Marii jako k Bohorodičce. K opravdovému rozmachu mariánské úcty došlo na rozhraní prvního a druhého tisíciletí křesťanského letopočtu.

Dnešní zjevný pokles by sám o sobě ještě nemusel nikoho znepokojovat, zvláště jde-li o modlitbu růžence a májové pobožnosti, které jsou ještě mladšího data. Mariina osoba zaměstnávala různá období v různé míře, přitom křesťanský Východ vždy více, než Západ. Dnešní stav by tedy mohl být nábožensky neutrální, podmíněný jen kulturně-sociální situací naší civilizace, než kyvadlo času zase vykývne na druhou stranu. Ve skutečnosti ale jde zřejmě o vývoj, příznačný pro dnešní obtíže náboženského života vůbec.



Průměrný občan-pracující dnes ztrácí smysl pro poezii a krásu. Chce být ve všem stručný, věcný a domnívá se, že i ve vztahu k Bohu je hlavní účelnost a že tudíž linie já - (církev) - Kristus - Bůh je ideální a vše ostatní jen zdržuje a komplikuje. Zajímá se především o nové, ještě nevyzkoušené věci a situace. Pro pravidelný rytmus v modlitbě, která se opakuje, jaksi nemá smyslu ani trpělivosti.

Jsmo příliš komplikovaní, po vzoru světa, který si stavíme a který se začíná vymykat naší moci, místo aby nás poslouchal a sloužil nám.

Do krajiny svého dětství se ovšem nemůžeme vrátit - ta totiž neexistuje nikde jinde, než v našich vzpomínkách. Jestliže ale žijeme tak jak naznačeno, nejde o dozrávání, ale spíše o postupné odumírání. Ti, kdo tomuto trendu nepodlehli, nemají skutečně čeho lítovat a už vůbec nemají proč trpět nějakými komplexy. Vyrovnaný člověk žije nejen rozumem, ale také srdcem. Nespokojuje se jen studiem, ale potřebuje si také zapívat, potěšit se rozkvetlou třešňovou alejí a občas sednout a zahledět se do neurčita. Náš nespokojený svět potřebuje takové lidi více než kdykoliv jindy. Ti, kdo mezi ně patří, nepotřebují dlouze obhajovat spontánní impuls, který je vede k Matce Boží. Mají ji rádi, a bez dlouhých spekulací se přidají k těm, kdo alespoň po naší české mši svaté budou z plna srdce zpívat píseň, která tolik připomíná ty 'Májové' našeho dětství:

"Raduj se, nebes Královno ..."



Váš otec      P e t r

### Zajímavosti z domova i ze světa

Z *Blumbergu-Fützen* pozdravuje otec A. Bernáček všechny naše krajany ve Francii a zve je na mariánskou pouť do Ronchamp, spojenou s návštěvou hřbitova v Ceranay. Pout se koná v sobotu 19. června a bude zahájena mší svatou v proslulé kapli architekta Corbusiera. Sloužit ji bude otec opat A. Opasek. Po ní piknik v trávě u kostela a odjezd do Ceranay. Zájemci se mohou nejlépe hlásit přímo u otce A. Bernáčka, Pfarrhaus, 7712 BLUMBERG-FÜTZEN, R.F.A.

SOKOL Pařížský slavnostně otevřel svou louku pro letošní sezónu v neděli 9. května.

Před odjezdem na Všesokolský slet v Curychu tajr 20. června cvičenci předvedou prostná. Zároveň bude sehráno finále volejbalového turnaje, který je už rozehrán.

Louka se nachází v Gournay-Eglise, kam se snadno dostanete autobusem ze zastávky R.E.R. "Nation-le-Perreux".

Ve *Ville d'Avray*, v tamější Orangerie 46, rue de Sévres vystavuje francouzské krajinky náš krajan *Jaro Hilbert*. Výstava je otevřena v sobotu, neděli a pondělí od 11.00 hod do 20.00 hod, ve středu, čtvrtek a pátek od 20.00 do 23.00 hod. V úterý zavřeno.

*Národní muzeum v Praze* na Václavském náměstí oslaví své 85. narozeniny. Ačkoliv bylo jako instituce založeno už v r. 1818, za aktivní účasti našich tehdejších nejvýznamnějších osobností jako Palackého a Šafaříka, ke slavnostnímu otevření budovy došlo až v květnu 1891.

V *pražském Karolinu* probíhá výstava největšího českého egyptologa, dr. Františka Lexy. Pořádá Karlova Univerzita ve spolupráci s UNESCO, ke stému výročí vědcova narození. Dr. Lexa napsal především gramatiku demotštiny a to francouzsky. Ve spolupráci s W. Spiegelbergerem ze Štrasburku přeložili do stejného jazyka demotsky psanou slavnou "Knihu mrtvých".

Ve *Frankfurtu nad Mohanem* bude v sobotu 22. května v 17.00 hod na kněze vysvěcen Čech Jan Dofek, původem z Bma. Primiční mši svatou bude slavit ve čtvrtek 27. 5. v 16.30 hod česky v Kolpinghausu, Lange Strasse 26., Frankfurt a/M.

*Římský Velehrad* pořádá pouť do Svaté země ve dnech 12. - 19. června. Informace na adrese VELEHRAD, Via Concordia č. 1., 00183 Roma, Itálie.

*Křesťanská Akademie* ve spojení římským Velehradem (adresu viz výše) pořádají v Brixenu v severní Itálii ve dnech 22. - 26. srpna t.r. symposium na téma 'Moderní teologické proudy a problémy a jejich odraz v praktickém životě křesťana'.

*Ellwangen* v NSR bude jako každoročně místem setkání a společné modlitby ke sv. Metoději. Letos to bude v neděli

10. července a najdou-li se zájemci, zorganizuje Česká misie v Paříži zájezd na toto místo, drahé všem Slovanům. Informace u otce Petra.

V *Hunfeldu u Fuldy* se v týdnu od 13. do 19. září sejde česká mládež ze západní Evropy k už tradičnímu 'Akademickému týdnu' s bohatým programem. Pro ty, kdo nemají dostatek finančních prostředků, existuje možnost částečné úhrady jízdného i pobytu. Informace u otce Petra.

V *Zürachu ve Švýcarsku* proběhlo ve dnech 30. dubna až 2. května 4. symposium ČSKP. Témata jednotlivých přednášek byla příliš různá a početná, než abychom se o nich mohli rozepisovat zde. Šlo však o setkání velmi zajímavé a podnětné zvláště pro ty, kdo si kladou otázku budoucnosti pro naši společnost a kdo hledají možnosti, jak ji připravit z křesťanské pozice. ČSKP jako Svaz Křesťanských Pracujících ve Švýcarsku je k podobné diskuzi velmi vhodnou platformou. Zájemci o materiály symposia se mohou přihlásit u paní Stránské do konce měsíce května.



V květnu, červnu a červenci si připomínáme

- |             |   |
|-------------|---|
| 17. 5. 1969 | zemřel v Římě v exilu kardinál J. Beran                                   |
| 26. 5. 1876 | zemřel Frant. Palacký   |
| 30. 5. 1960 | zemřel básník a spisovatel B. Pasternak                                   |
| 2. 6. 1922  | zemřel sochař J. V. Myslbek   |
| 10. 6. 1942 | vyvraždění obce Lidice  |
| 18. 6. 1882 | první sokolský slet   |
| 21. 6. 1621 | poprava 27 českých pánů v Praze   |
| 24. 6. 1942 | vyvraždění obce Ležáky  |
| 27. 6. 1950 | byli popraveni Milada Horáková, Jan Buchel, Oldřich Pecl a Závěš Kalandra |
| 29. 6. 1914 | se narodil dirigent Rafael Kubelík  |
| 3. 7. 1854  | se narodil v Hukvaldech Leoš Janáček                                      |
| 6. 7. 1415  | byl v Kostnici upálen M. Jan Hus  |
| 8. 7. 1926  | zemřel K. V. Rais   |

9. 7. 1913 zemřel malíř M. Aleš  
 14. 7. 1939 zemřel malíř Alfons Mucha

---

 xooóoox
 

---



*Kolikpak máš bratříčků a sestřiček,  
 šičičku?*

*- To nevím, ale mám dvě maminky po  
 prvním tatínkovi a tři tatínky po  
 první mamince!*

---

 xooóoox
 

---

### ČETLI JSME KNIHU ...

(Pavel Eisner, *Chrám i tůza*, Konfrontace, Postfach 1355,  
 8048 Zürich, S u i s s e)

Jen tavený sýr je bez trhlin a dokonale celistvý, a tavený sýr je třikrát fuj. Kdežto každý pořádný ementál má díry, v nichž nic není, jež pánbů ementálů zaporně vyplnit. Také pořádný jazyk má díry ve svém výrazivu. Nejlépe určíme jazykové mezery srovnáním češtiny s jinými kulturními jazyky.

Takový *Feind* je slovo jako tatá rána, náš nepřítel se vedle něho poněkud vleče na pokračování. Německé slovo *der Hass* - s příznačným rodem mužským, slovo zbrojné, virilní, mstiteiské - dovede zasyčet jako ocelová čepel, když se noří do ledové vody, aby ztvrdla na smrtící úder. Naše *nendávist* je především ženská; skoro mi připadá, že je to baba, snad i zmuje, jež dovede uštknout, ale přec jen se raději odplazí do kouta a tam syká a syčí (vist!). Snad tam také píše anonymní dopisy a články. Co všechno vězí ve francouzském *la haine* poznáš teprve tehdy, slyšíš-li to slovo z úst řečnického Francouze: zní pak jako polnice, jako Veliká Réveille.

- Prostě - zdá se mi, že naše nenávist není v dokonalém tvarovém a zvukovém souladu s citem, který označuje.

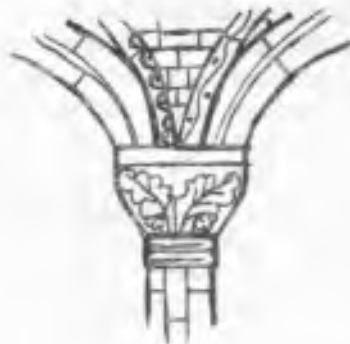
Až příliš dokonalé je zato podobně znějící slovo *závist*. Zvukově to slovo syká, syčí jako had. A což teprve ten jeho původ: vidět někomu za plot, za zeď, za kabát, za košili, mít kukadla na stopkách a s ústy plnými laskomun a proto i slin počítat, co všechno ten druhý má. Kampak se hrabou *der Neid, l'envie!* Česká nenávist je cosi jako škůdná domovnice, baba kolozubá a štěkavá, ale na distanc. *Závist* však je prásila, tot Dlouhý, Široký a Bystrozraký v jedné osobě, toť sám extrakt antických Eumenidek plus stoický Argus, plus Prometheus, vtělující se v tisíceroz potvornou podobu.

Jak říkám, slovo příliš dokonalé, slovo indiskrétní. Kus národní povahy?

*Lety pobytu v cizině naše schopnost vyjadřovat se česky zaostává a děti českých rodičů, bez výuky češtiny ve škole, už ani nemohou češtinu dokonale ovládat. Eisnerova kniha o češtině by neměla scházet v žádné české knihovně!*

-oXoXoXo-

Ve druhé polovině 13. století, české země, oslabené husitskými válkami, doháněly své zpoždění za Evropou v architektuře, sochařství a malířství. Vkloubily se do vývoje pozdně gotického umění až v době Jagellonské. Navazovalo se na umění německé a to ve všech oborech výtvarné práce, přičemž se nejúspěšněji vyvíjela architektura a spolu s ní kamenická dekoratérská práce. Právě v tomto oboru vynikla nad jiné jedna osobnost:



MATEJ REJSEK Z PROSTĚJOVA. Letos uplyne od jeho smrti 470 let. Byl správcem Týnské školy v Praze a pracovat s kamenem se naučil sám, až k mistrovské virtuozitě. Jeho hlavním dílem je výzdoba Prašné brány v Praze, klenba chóru chrámu sv. Barbory v Kutné Hoře a domu na Staroměstském náměstí.

### Velehrad a cyrilometodějská tradice

(Z přednášek Mlie Annick a P. Josefa Pazderky)

Po vyhnání slovanských kněží, žáků svatého Cyrila a Metoděje a po pádu velké Moravy se mohlo zdát, že z díla Slovanské mise nic nezůstalo. Přerušeni je dokonale a k oživení dochází teprve v r. 1206, když moravský markrabě Vladislav ve spolupráci olomouckým biskupem, cisterciákem Robertem, zakládá první cisterciácký klášter na moravském území a výslovně přitom poukazuje na souvislost mezi Metodějovým biskupstvím a novým klášterem. Od r. 1477 je velehradský opat po olomouckém biskupovi nejdůležitější osobností církevní hierarchie na Moravě. Krásná klášterní bazilika sice ušla zkáze za husitských válek, zato ale úplně vyhořela okolo r. 1681, takže se z ní nezachovalo prakticky nic. Obnovena byla teprve začátkem 18. století a po jubilejních slavnostech v letech 1863, 1885 a zvláště po prvním unionistickém sjezdu v r. 1907 dochází k novému rozmachu. V tomto období hrál Velehrad nemalou úlohu i v boji za národní samostatnost a proto vídeňská vláda jeho činnost spíše brzdila, než podporovala. Po krátkém ale velmi významném období do vypuknutí II. světové války přichází protektorát a s ním zmrazení veškerého kulturního a náboženského života v Československu. Než se Velehrad mohl zotavit z následků války, přišla léta padesátá a likvidace řeholního života v celé zemi. Jezuité jsou nuceni opustit Velehrad - pouhých 60 let po příchodu do těchto míst (1891 - 1951). Tradice je znovu přerušena.



Není tedy náhodou, že se k založení Díla Koncilové Obnovy sešli v r. 1968 katolíci právě zde. Zůstalo ovšem jen při pokusu: diskontinuita je zřejmě našim národním údělem a Velehrad je toho svědkem i důkazem. Jeho baziliku se sice v krátkém období uvolnění podařilo jakž-takž opravit, ale myšlenku soluňských bratří nesou dále jen zahraniční střediska duchovní služby, nazvaná po něm "Velehrad".

V komplexu budov Velehradu je dnes mimo jiné umístěn ústav pro nevyлéčitelně choré, o které se starají společně řeholní a zdravotní sestry. Budovy samozřejmě nebyly stavěny pro tento účel a celou práci spíše komplikují; lidské bídy se zde sešlo velké kvantum - a přece jsou návštěvníci překvapeni radostným duchem, který tu vládne, a spirituální atmosférou, která pomáhá nemocným snášet jejich utrpení a personálu těžkou službu. Snad proto jsou zde nemocní spokojenější, než v Hrabyni na severní Moravě, kde stojí moderně vybavený ústav uprostřed krásné přírody. Sem jsou dnes tito ubožáci posíláni, ikdyž zde jakoby něco scházelo ...

Společnost nerada myslí na ty, kdo jsou pro ni "nepoužitelní". O to více se o ně zajímají skuteční křesťané, po vzoru Kristově.

Proto platí náš zvláštní dík sl. Annick za to, že nám přednáškou a fotografiemi přiblížila osud těchto našich bratří!

*Nepřehlédněte výzvu ke sbírce na pojízdné křeslo pro jednoho z nemocných - viz stranu 11 dole!*

NEJVĚTŠÍM ŽIVOTNÍM ŠTĚSTÍM JE VĚDOMÍ, ŽE JSME MILOVÁNI!

(Victor Hugo)

Na *Oběžník a Českou katolicko misii* přispěli:  
(číslo poštovního konta viz na poslední straně dole)

Bernáček	Bubák	Fiedler	Forget
Choutková	Křížová	Marek	Riegel
Trnka	Tyce	Zouhar	Anonym (5 krát)

*Všem bez rozdílu upřímně "Pán Bůh zaplatí!"*

Osobní dík vzdávám touto cestou všem známým i neznámým, kteří v průběhu prvního roku mé spolupráce s Českou katolickou misí v Paříži přispěli na mé osobní výdaje kterých bylo věru dost a dost. S Vaší pomocí jsem konečně mohl náležitě doplnit svou garderobu, vyprázdněnou lety studií v cizině. Největší výdaje tohoto druhu jsou teď za mnou - a to především Vaším přičiněním!



Opravdu upřímně Vám děkuji  
a ujišťuji Vás svou modlitbou

otec

V průběhu uplynulého roku jsem se za různých okolností dostal do osobního styku s mnohými z vás. Neváhejte však ani vy a zastavte se - ať už vás vede do Paříže něco vážného nebo jen chuť stavit se někde na kus české řeči!

Připomínám znovu, že jsem na adrese, uvedené na poslední stránce "Oběžníku", prakticky stále s výjimkou středy a čtvrtku. Zvláště vhodnými návštěvními dny jsou pondělí a pátky, kdy jsem jako pohotovostní služba i pro francouzské návštěvníky v kanceláři domu.

Neváhejte, přijďte!

**NEPŘEHLEDNETE!!!**

Jak jsme se dověděli v průběhu přednášky o Velehradu, byl jednomu z tělesně postižených našich krajanů v Československu zakoupeno také již doručeno pojízdné křeslo v ceně několika tisíc franků, z nichž tři tisíce ještě nejsou uhrazeny. Dosavadní sbírka mezi našimi krajany vynesla 580 F, rádi bychom to ale dotáhli alespoň na dvojnásobek! Spoléháme na vaši dobročinnost!

Nečekejte a pošlete nám váš příspěvek s poznámkou "pojízdné křeslo" na konto *Mission catholique tchèque*, C.C.P. n. 201 38 63 PARIS!

Kdo rychle dává, dvakrát dává!

Náš program:

Mše sv. každou první a třetí sobotu v měsíci, tj.

- 15. května
- 5. června
- 19. června
- 3. července - poslední mše svatá před  
letními prázdninami

Bohoslužby se konají jako obvykle v kostele St-Germain d'Auxerrois, 2, place du Louvre, Paris 1<sup>er</sup>. Začátek v 17.30 hod, od 17.00 hod příležitost ke sv. zpovědi.

Po mši svaté pravidelná setkání v přilehlém far. sále.

Plánujeme následující přednášky:

- 15. května - prof. Šnejdárek, česko-francouzské vztahy v období II. světové války.
- 5. června - p. Kolář, bl. Jan Sarkander, další z našich národních světců.
- 19. června - p. Kinský, České Velkopřevorství řádu sv. Lazara
- 3. července - volné setkání před odjezdem na prázdniny, spojené s prodejem českých knih

POZOR!!!

Mše svatá v sobotu 3. července bude poslední před letními prázdninami! K dalším českým bohoslužbám se sejdem zase až na konci léta, a to v sobotu 18. září v 17.30 hod na obvyklém místě, jak to ke konci prázdnin všem ještě připomene naše letní číslo *Oběžníku*.

